

Házasság

Hommage à Gregory Corso

Meg
kéne házasodnom? – kérdezi Gregory.

Mondom neki, egyszer már voltam házas,
azt hittem, az a boldogság,
vasárnapi ebédek az anyóséknál,
húsleves páráll az asztalon,
de az apóslábszag ki-kibuggyan alóla,
közben és helyette erőltetjük a derűt,
apuka így, apuka úgy – amíg ki nem tör belőle a szörnyeteg
remek,

és ez a fasz lett a gyerekem nagyapja,
már el van kaparva.

*

Meg
kéne házasodnom? – kérdezi Gregory.

Mondom neki, egyszer már voltam házas,
úgy éreztem akkor, hogy ketten együtt új életet
rakunk össze és lesz hat gyermekünk,
vályogviskók helyett rendes házban lakunk,
együtt fürdünk és folyton csak baszunk,
és szarunk mindenkire, aki csak csúnyán néz,
helyette lassan belőle is kitört a szörnyeteg,

a kezdeti simogató lángolás helyett
emésztő tűz tombolt mindenütt,
tíz év menekülés után felnéztem az égre,

asztakurva!
nem pont napfogyatkozás van?

*

Na,
és a szerelem? – kérdezi Gregory.

Az nem volt, a képességem is elveszett, hogy az legyek,
mindig a valami helyett volt valami,
valami helyett csináltam valami mást,
valami helyett valami mást csináltam,
valóság helyett valami illúzió,
szeretet helyett vigasztalás,
gyakran mások helyett szomjaztam,
amúgy senki nem vett észre semmit,
úgy tűnt jó minden ahogy van –
pedig nagyon rossz volt minden, ahogy volt,

az árnyék elvonult –
– kijött elém a buszállomásra.

*

Mind ugyanazt csináljuk
éjszaka – mondja Gregory.

...persze én is kiakasztottam egy Rimbaud-képet,
Afrikába nem mentem azonban,
és nem fogok megházasodni sem,
most már nem valami helyett csinálom, amit csinálok,
hanem azzal, akit szeretek és viszonszeret,
ez voltaképp egyszerű, ha a csordák ezreiből és az antilopok
és gazellák millióiból kiszökken az az egyetlenegy,
aki majd veled él és az átkelésig kísér – nekem ez Afrika,

tudom, valószínűtlen
de ha akarod, valószínű is...

...tudod, Gregory,
Amerika Hercege? –

Bahmut és Bucsa

piros pipacsok felettük repülők
szállnak repülők

alvadó pipacsok piros napszállat
vér hull mindenütt

Bahmut és Bucsa mindenütt pipacsok
szállnak repülők

mindenütt vér hull némaságra vér hull
ürességre vér

ötéves kislány szemüregből vér hull
piros pipacsok

már nem sikolt a kislány arcán a vér
pernyére szárad

már nem kel a nap a pipacsok felett
feketére szárad